

Titel: Den forklædte Skruptusse for nogen Tid siden seet i Paris for Penge.

Citation: "Den forklædte Skruptusse for nogen Tid siden seet i Paris for Penge.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Paul Herman Høecke, 1771, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_017-shoot-workid1_017_013.pdf (tilgået 09. december 2021)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

[1](#)

Den forklædte Skruptusse for nogen Tid siden seet i Paris for Penge.

**Kiøbenhavn trykt hos Paul Herman Höecke
1771.**

[2](#)

Skruptussen i sin Pynt Indvortes hæsliq er. Og du, som har begyndt Et Pioske-Levnet, lær: Om du dig ikke bedrer, Man værre dig anseer, Og helst saa dybt forneder, Du deraf ikke lær.

[3](#)

I velbekiendte og navnkundige Contusse-Skrupper og øvrige Piosker i denne Recidence-Stad Kiøbenhavn, baade unge og gamle! til Eder er det jeg dedicerer dette mit Skrift. Aarsagen, hvorfor Vallet falder paa Eder, er, at jeg ey skal underkaste mig tvende Partiers Had. Eders, vil I synes, jeg fortienet med Billighed, da jeg saa dumdrstig understaaer mig at sættte saa udpyntede og sminkede Skiønheder i Ligning med den forklædte Skruptusse, som blev seet i Paris for Penge. Lad mig nu og bringe mig Eders hemmelige Had paa Halsen for den selvtagne Friehed, uadspurgt at dedicere et Skrift, som sigter til at afmale Eder saa hæsliqe som I ere; og om det ey undretter det, hvortil der fornemmelig

[4](#)

sigter, tildeels for Eftertiden at gjøre Eder forhadte hos Eders Friere, saa bliver det og derved allene Og siden jeg dog ey i den ene Henseende kunde undflye Eders heftige Fortrydelse, saa lad den herved være dobbelt; ved den Leylighed undgaaer jeg dog den eller deres Vrede, til hvem eller hvilke jeg ellers havde understaaet mig at dedicere dette lidet Skrift. Eders Vrede, og den Fornærmelse og Skaar I herefter vil lide i Eders Intrader, venter jeg igien oprettet ved Eders Efterkommeres; jeg meener de unge Fruentimmers, som for Eftertiden vel inclinere til Kierlighed, men vil tage deres Sag paa en anden Fod, for ey baade at blive og ansees for en hæsliq forklædt og masqvered Skruptusse; men derimod faaer at smage noget reel Sødere i at elske: deres Venskab og Skiønsomhed, deres Tak og Bevaagenhed, saavelsom deres Elskeres, hvis Siel, Legeme og Pung, paa begge Sider vil profitere af mit Forslag for Eftertiden, er det jeg udbeder mig, og forbliver disse sidste derfor nøye forbunden.

[5](#)

Det er for nogen Tid siden gaaet saaledes til i Paris, at en fattig Mand, som ønskede at see sine ømme Omstændigheder lettete, faldt paa at udklæde en Skruptusse som et nyfødt Pigebarn; og da denne Mand havde lært Skildrekunsten, frembragte han et Ansigt ikke allene saaledes, at ingen, ved at see og føle derpaa, kunde skille det fra et naturligt nyfødt Barns Ansigt, men var endog saa lykkelig at frembringe, ved denne sin Kunst, saadanne fortryllende Skiønheder og Yndigheder i dette Ansigt, at alle, som saae samme, maatte standse og falde bort i Forundring, ja kunde end ikke blive mætte af at see denne lille Skabning, i hvor tidt de end ved Penge-Spilde tilkiøbte sig Adgang; de kyssede og klappede den, og agtede sig det for en Ære og deres største Fornøjelse, at omarme den i deres Øyne uforlignelige Skabning, som dog var en forklædt og masqvered Skruptusse, der var villig til, uden Følelse, at kysse endog hele Verden, og siden, naar List og Svøb gav efter og den fik ret Aande, at spytte dem alle uformærkt Forgift i Halsen. Hvorfor han egentlig har betient

[6](#)

sig af dette fæle Dyr, skal man ikke saa let giette. Nogle foregive, at det var een af en gammel saa kaldet Skruppe til Verden bragt Vanskabning, som samme Mand kiøbte hende af for 5 Rdlr., efter vore Penge, i Hensigt, at lade samme Misfoster see for Penge; men da der var liden eller saa got som ingen Forskiel

imellem dette Misfoster og en naturlig Skruptusse, frygtede han for Oprør, i Fald Folket i Almindelighed troede sig fixeret, og Sagen vilde blive vanskelig at bevise. Som han altsaa saae, enten Sagen saaledes at falde ud, eller og sig forgieves skilt ved sine Penge, hvilken liden Summa han og havde tilveyebragt ved andre høystfornødne Tings Forliis, skal han have fundet paa dette Indfald, og da det lovede ham noget anseeligt, i Fald alting gik got, tog han ey i Betænkning at føre det i Værk. Han troede, at omendskiønt den vel lignede en Skruptusse, dog skulde være meddelt noget af et nyfødt Barns Natur; hvorføre han og meente, at det gik vel an at svøbe den saaledes ind, naar den kuns havde lidet Aande, som ey saavel lod sig gjøre med en naturlig Skruptusse, som strax ved denne Forandring og flere maatte crepere; men denne derimod, ved subtil Aande og Næringsføde, kunde holde Livet, røre sig i

[7](#)

Svøbet og give Lyd fra sig; som og skal have lignet et spædt Barns, og altsaa betage alle og enhver mindste Tvivl om Forræderie. Kort sagt: hans Anlæg lykkedes ham: og da han havde saaledes samlet sig ved denne Vanskabning (som en Skruptusse, eller og naturlig Skruptusse), anseelige Summer, skal dog adskillige have faldet paa andre Tanker, og formeent sig fiixerede; hvorføre de, til den Ende at faae dette Forræderie opdaget og Manden afstraffet, indgav til Vedkommende lovformelig Klage, hvorefter Politimesteren i Paris fik Ordre denne Sag nærmere at undersøge, som og ved sine Politie-Betientere lod inquirere hos Manden, og forlangte denne lille Skabning at see afklædt; men Manden, som foregav Barnet upasselig, stak disse Politie-Betientere nogle Myndter i Hænderne, hvorpaa de med god forrettet Sag bragte deres Herre denne Rapport, at alting befandt sig rigtig; hvilket de endog, naar paaæskedes, med Eed vilde bekræfte. Men det blev ey derved: endnu andre, som og, man veed ey af hvad Aarsag, faldt paa at tvivle om Sagen, indgav nye Begiering til Sagens Randsagning. Politimesteren,

som nu holdt sig selv paa saadan nye indløben Ordre nødsaget, i egen Person videre at undersøge Sagen, da han tillige syntes selv

[8](#)

den var af Rigtighed, skikkede sin Fuldmægtig, som løber derhen for at melde Principalens Ankomst. Fuldmægtigen, som blev af denne nu bemidlede Mand vel imodtaget, og for sin Umage aflagt med en proper Guld-Daase, som en stor Herre skal have foræret den lille Skruptusse, da han første Gang havde den Ære at kysse den, lovede sin Gavmildhed at tiltage, og betingede sig denne lille Skabning om nogle Aars Forløb. Fuldmægtigen, glad over denne skønne Foræring, løb sin Herre og Principal i Møde, med ydmygst Hilsen fra denne gode ærlige Mand, at Herrens Nærværelse fornøede ham. Politimesteren var aldrig saasart traad ind, førend han indbydes til Caffè-Bordet, besat med et over-complet Sølv Caffè-Stel, som og var en Foræring til denne lille Skruptusse fra en anseelig Herre, som og havde havt den Ære at kysse den, og spaaede sig noget bedre i Fremtiden; Men da Politimesteren undskyldte sig baade i en og anden Henseende, og bad denne lille Engel afklæd, spurgte Manden, om dette Caffè-Stel behagede ham, Tieneren da maatte bringe det hjem? hvorover Politimesteren glemte sit Ærinde og gik fornøyet bort. Nu var den gode Mvnd vel fornøyet, og uden synderlig Frygt kunde drive sin Negocie, saa han endog efter denne

[9](#)

Tid brav formeerte sine Midler. Men hvad skeer? 3 a 4re høye Personer, som til dette lille Monstrum havde ofret anseelige Gaver, og nu oven i Kiøbet af deres Hofbrødre bleve fixeret, i Anledning af det udsprede Rygte, og maatte saaledes høre, at de ligesaa snart havde ofret deres uskyldige Kærligheds Kys et sminket eller ansmurt, men dog ellers almindeligt Barne-Ansigt, som den af dem formeente, ey endnu af Forfædrene seete Skønhed, og end dertil forød saa anseelige Gaver, for en stedsvarende og jevnlig Besøg, bleve nu særdeles irriterede: og til den Ende lod Manden sige, enten Gaverne at tilbage levere, eller Proces anlagt at modtage. Men Manden, som ikke allene ansaae saadant for en Tort, at tilbage levere hvad som engang var skienket, men endog maatte saaledes gjøre sin Regning, at naar een fik sit igien, vilde de vel alle paastaae det samme, og saae sig paa den Maade først i sine arme Omstændigheder igien, og dernæst exemplariter afstraffet, i Fald Sagen blev forraadt, svarede meget beskedentlig, at han takkede for deres Gavmildhed mod ham og velsignede Skønne, det gjorde ham ont, at er falskt udsprede Rygte havde foraarsaget dem saadan Mistanke, som dog engang var svækket og gjort til intet ved Politimesterens og hans Folkes

[10](#)

nøye Eftersyn, som han uden al Indvending, efter Collegii høye Ordre, havde maattet billige: I øvrigt, kunde de finde deres Regning ved at anlegge Proces mod ham, var han ikke derimod; da saadanne deres Beskyldninger vilde komme dem dyr, og tillige lod dem sige, at han for deres Foræring var dem nu ey meere forbunden, men nu frit fra denne Tid af overlod deres tilkiøbte Friheder andre høye Personer af raisonablere Sentiments. Disse Herrer bleve end herover meere ophidsede, og soer hverandre til, Sagen at lade begynde og udføre paa samtliges Regning, til denne Hemmeligheds Opdagelse.

Imidlertid Processen varede, gik Mandens Ploug endnu allerbest; thi de, som aldrig før drevne af

Nysgierrighed, kom nu i Hobetal, for allene at nyde et Øyekast paa denne omtvistede fortreffelige Skiønne. Ved Underretterne blev reflecteret paa Politiemesterens og hans Folkes skriftlige og corporlige Eed, som soer saaledes med oprakte Fingre, at de havde seet Barnet fra øverst til nederst, og ikke befunden, at Sagen forholdt sig anderledes, end hver Mand kunde see; Men da Sagen blev stevnet ind til Høyeste-Ret, fik Manden tillige Ordre, med største Forsigtighed og Omhyggelighed, vel indpakket og for-

[11](#)

synet at opføre med sig i Retten dette deylige Barn, hvor det i Kongens allerhøyeste Paasyn af Anordnede skulde eftersees. Nu var Manden i Betryk: Penge manglede ikke; men Kongen at bestikke, var umuelig. Han matte nu altsaa for sin antagen Høyeste-Retts Advocat gaae til den reene Bekiendelse, med Løfte: i Fald noget Raad var at udfinde, da ey at ansee paa nogle 1000 Rdlr. til hans Belønning. Advocaten udbad sig nogen Tid til Overlæg i denne saa vigtige Sag, og lovede at gjøre sit Beste. Da han nu saaledes havde overlagt Sagen hos sig selv, lod han Manden kalde til sig, og lod ham vide at han vilde nok see at udføre Sagen til hans Fordeel; men skulde det gaae an, maatte han betale ham forud 10000 Rdlr., da han heri behøvede en Mands Assistance, som ey lod sig vise af med Snak; og hvad Contraparterne bleve tildømte at betale, og at høre Advocaten til: Og endskiønt denne Stymper krympede sig derved, da det var over 1/3 Deel af hans derved indbragte Fortienester, var han dog nødt til i denne Knibe at udbetale den forlangte Summa, og indgaae Contracten. Var nogen nu fornøyet, var det Advocaten, og nu tænkte han først paa Raad til at gjøre Belønningen fortient, og det faldt ham ey heller vanskelig

[12](#)

at udfinde saadan en Listighed, hvorved Sagens Udfald skulde blive Manden og ham til Fordeel. Som Tiden var knap, forføyede han sig strax hen til en Doctor, bad ham indstændig at see sig forskaffet et lidet Foster, som skulde være et Pigebarn, og det til en vis Tid, men accurat, og Sagen fortiet, lovede hans Umage belønnet. Doctoren forestilte den store Vanskelighed deri, helst da det ey var ligemeget af hvilket Kiøn, men tilsagde al Vigilance, da Advocaten leverede ham en liden Guldbørs paa et par hundrede Ducater, og lovede hans Umage bedre paaskiønnet. Doctoren, som havde adskillige Patienter, endog af Fruentimmeret, faldt det ikke vanskelig at bringe nogle Abortioner i Værk, og, ved en Douceur til Jordemoderen, at faae sig dem overbragt. Dog siges at det faldt saa uheldig ud, at han maatte sætte den Cuur i Værk over 10 Stæder, førend det lykkedes ham at faae et Pigebarn af den Størrelse, og ubeskadiget, efter Advocatens Prøve, hvorved de halve af disse Fruentimmer tilsatte Livet. Men Advocaten var ey heller uskiønsom; thi da han sporede hans utrættede Flid, skal han have skienket ham 1000 Rdlr., hvorved Doctoren, som ellers var en fattig Mand, nu kom i Stand. Advocaten tog nu imod Barnet, leverede det

[13](#)

til Manden, og bad ham iføre det den samme Dragt som den foregivne Skiønne, og, i Stæden for den forklædte Skruptusse, eller Misfoster som en Skruptusse, overlevere det den dertil beskikkede Afhenter, som blev en fornem Kone (den han ey endnu vidste hvem blev) det døde Barn, som skulde gaae behændig til, at naar denne Madame vilde gaae ud for at stige i Vognen, skulde dette døde Barn være færdig, og, ved at tilbyde sig at bringe det ind i Vognen med en Slags Behændighed, som let lod sig gjøre, overlevere hende det døde Barn, hvilket han og gjorde, med Formaning, at hun vilde tage det vel i Agt for Luften. Hun, som nu nyelig saae den forklædte Skiønne, og tvivlede om intet mindre, tog imod det med største Varlighed, og torde ey aabne det mindste for det, førend hun kom til det bestemte Sted. Barnet blev da taget frem, saa varlig som muelig; Men hvad skeer? Her raabes: Ak og Vee, Barnet er død, min Skiønne er borte! Hvad var herved at gjøre? Barnet blev afklæd, og Sagen altsaa saavidt nu kunde sees, befunden rigtig. Hvad Skiønheden angik, paastod Procuratoren, det ingen med Føye kunde nægte, at Døden gjør en Ende her i Livet paa ald Skiønhed, og borttager den fortreffeligste

[14](#)

Boute sine Farver; men i øvrigt paastod, for den Fornærmelse Manden var skeet, saavel i Henseende til sit gode Navn og Rygte, som ogsaa nu ved denne Leylighed at være skilt ved en Skat, som ey kunde betales og aldrig forglemmes, tilligemed Processens Omkostning, i alt 10000 Rdlr.; hvilket blev anseet for billigt, og Mandens Contraparter tildømte forhen meldte Summa at udbetale. Saadan et Udfald fik denne Sag. Manden, Politiemesteren og hans Folk, Advocaten, Doctoren og Jordemoderen, vare nu ved denne Leylighed alle hiulpne; men især Manden selv og Advocaten, hvis Fordeele ungefær veyede op imod hinanden.

Denne Passages Indberetning fra Paris, ved en god Ven, som underhaanden var bleven vidende om denne hemmelige Sags Sammenheng i alle sine Poster, hvoraf jeg nu har udført et kort Contentum, for at mætte Publici Nysgierrighed i saa hemmelig som ellers forunderlig og sandfærdig Tildragelse, er det der har bragt mig paa at skrive om vore Kiøbenhavnske Contusse-Skrupper og øvrige Piosker, og at sætte dem i Ligning med dette forklædte Misfoster som en Skruptusse, der dog blev anseet som et Naturens Mesterstykke. Men, for at gjøre Ligningen efter mit Indfald saa

[15](#)

beqvem som muelig, gjør jeg vel best, at jeg først skriver lit om Contusse-Skrupperne, eller Rufferskerne, og deres Liebhabere, hvilke ligner Skruptussen in Natura, saaledes som den er uden Masqve, og siden afmaler vore øvrige Piosker, der ligner Skruptussen, forklæd med sin deylige Masqve og anbragte Farver. Mine Læsere behage at agte, at jeg allene søger at forestille denne Synds store Uorden i sin meer end fæiske Misbrug, og meddeler mit Raad til Forbedring; thi hvad er meere fæisk, end at og runkene Kiærlinger og saadanne, som af Ælde gaaer paa Gravens Bredde, endda øver denne skiendige Handel? Ligner ikke disse vores hæslige Skruptusse uden Masqve? og deres Liebhabere synde jo endog imod Naturen? Disse Ruffersker ere jo navnkundige, og derfor let at finde. Hvem kiender ey en Grevinde, en Keyserinde, en Klørdame, en Spardame, de maae undskylde min Uvidenhed heri, ey at kan opregne ret mange; men endog disse, som de fornemmeste iblandt vore Ruffersker, nægter vel ingen, som kiender dem, og kan sige Sandhed: Caracteer af en Skruptusse, endog uden Masqve. Disse forgiftige Diævelinder, forgiftige indvortes og udvortes, hvor mange uskyldige og forhen kydske Fruentimmer har de ikke faaet i deres Snarer, og overtalt dem

[16](#)

til at opofre sig til det allerskammeligste, nemlig hver Mands Brug, allene i Hensigt til deres Profiter og Fordeele? Hvor mange unge Mennesker har igien disse nu forførte Fruentimmer bragt i Snarer, og skilt dem baade ved Helsen og Penge? Med et Ord: disse Ruffersker eller Contusse-Skrupper, med aabne Øyne betragtet, nægter ingen Fornuftig, jo rettelig at kan lignes ved vores Skruptusse uden Masqve eller Farve; og saasnart vi uden Vidtløftighed har seet, at vore øvrige Piosker ligner Skruptussen med Masqve, skal jeg strax give mit Raad til deres Afskaffelse, efter mine Tanker, saa nyttig som muelig. Disse unge Piosker ligner nu ret got vores forklædte Skruptusse; thi uagtet al deres Prydelse, ere de jo ret betragtet som forgiftige og anstikkende Dyr; og hvad en Elsker søger, nemlig Kierlighed, finder han ikke, de elsker jo alle i lige høy Grad. Penge gjør Sagen; og de fleste, og næsten alle disse Piosker, er det jo bekiendt nok, deres gandske Ungdoms Tid at blive ufrugtbare, og saaledes enten efter kort eller lang Tieneste i de saa kaldede Horehuse, eller og liggende paa egen Haand, fulde af Franzoser og veneriske Sygdomme, som stikker deres Elskere an een efter anden; ja, jeg er underhaanden bleven vidende om adskillige Doctores og Chirurgii Til-

[17](#)

staaelse iblant hverandre, som maatte vidne, at iblant vore unge Mennesker her i Hovedstaden, og af dem, som i disse Hore-Kipper tager deres Øl, som ere flere end man forestiller sig, skal neppe en Fierde-Deel være gandske frie fra denne Gift i Blodet, nogle mindre, nogle meere, og nogle gandske: enhver forestiller sig Følgerne deraf for dem selv, deres Kone og Familie i Eftertiden. Hvad gjort er, kan ikke ændres; men man maae see at ændre det meste, af hvad som for Eftertiden endnu kunde gøres: Og det er og Hoved-Hensigten af dette mit udgivne Skrift og Fortælning, at vise sikkert Raad imod denne Misbrug; og Middel derimod er just ikke vanskelig at udfinde. Vi har jo Politiemesteren og hans Betientere, som endog nyelig er forøget med flere, nemlig Commissarier og Betientere. For Politiemesteren bliver det altsaa en let Sag, at faae alle disse liderlige Huuse, endog til den sidste, opdaget. De ere og tildeels, desværre! alt for bekiendte, og skulde nogle blive ubekiendte for Politiet, tilbyder den halte Knapmager sin Assistance, i Beretning om deres Opholdssted. At bevise, at de ere af det omtalte Slags, bliver langt fra ikke vanskelig; thi de fleste ere endog saa navnkundige, at Beviis i denne Sag er unødige. Her bliver da slet intet andet herved i Almindelig-

[18](#)

hed at gjøre, end strax, uden nogen Henstand eller Vidners Førelse, ved Eftersyn af Medicis, at lade Anstukne, som paa nogen Maade stod til at curere, komme i saadan et Lazaret, hvortil vores viise Regiering gjerne lod føye Anstalt; og disse, som endnu vare friske og sunde af disse unge Fruentimmer, anvises et Spindehuus, dog med nogen Forskiel indrettet efter deres Stand eller Opdragelse; de Anstukne til Aarene, og Grund i bedervede, som nu vare curerede, sælges til Plantagerne; og de gamle Horen-Brouteurer med deres Ruffersker ligeledes, eller og anvises et Arbeyds-Sted for Levetid: saa naaer først vores Allernaadigste Konges sidst udgangne Forordning om de Besvangredes og deres Børns Privilegier, uden for Ægteskab, sin uskatterlige, indsigtfulde og over al Maade nyttige Hensigt. Da troer jeg ey, enten geistlig eller verdslig Mand med oplukte Øyne støder sig derover; thi af to Slags Onde udvælger man rimelig det mindste. Og hvad er nu mindst og hvad størst, enten saaledes som nu er, da endog de skiønneste Skabninger og udsøgte Skiønheder af det smukke Kiøn med rette lignes ved et Privet eller andet Ureenligheds Sted; eller og at denne Uorden blev hemmet, og saadant et Fruentimmer, overtalt, overgav sig allene til een Elskere, og da

[19](#)

ved sin Vindskibelighed, og hvad han formaaede ugentlig kvartaliter, eller aarlig at give, holdt sparsom Huus, lod alting have sin ordentlige Gang, og overlod sin Livsfrugt til Faderen, næst Guds Forsyn, i Tiden til Fædrenelandets Tieneste? Saadant et Fruentimmer, som siden blev forladt af sin Elskere, eller og af forskiellig Aarsag forlod ham, torde aldeles ikke befrygte, at jo vel en anden i den Afgangnes Sted torde

indfinde sig, og see hende forsørget. Mangen een kunde vel og, ved sin Elskeres Gavmildhed og egen Vindskibelighed, ofte have samlet sig det, hvorved hun siden, forladt, ligesaa lidet som en Enke havde at befrygte Livets Ophold; thi der kunde ogsaa oprettes Hielp-Casser, saavel for dem som Enker, hvorfra de kunde, efter visse Aars Forløb, og til en fastsat Alder efter deres første og aarlige Indskud, nyde Pension. Saa længe et ungt Menneske, af hvad Stand og Vilkaar han end var, besørgede saadan en Elskerinde fornøden Huusværelse & c., og hun tillige udrettede noget til Nytte enten for sin Elsker eller andre; mon det ikke var bedre paa begge Sider? Hvor mangen en fornøvelig Time havde ikke saadan

Elskere hos sin vindskibelige, redelige og indtagende Elskerinde, endog for 1 Skilling mod 1 Rdlr. at regne imod, hvad en forbandet

20

og anstikkende & c. tilligemed hendes eller deres Horen-Brouteurer og Ruffersker nu ligesom stjaeler dem af Lommen, hvorved saadanne unge Mennesker oven i Kiøbet sætter Liv og Kræfter til, formedelst Nattevagt over et Glas forbandet dyr og tillige daarlig Ponche, i Hensigt at nyde nogle smaae aftvungne Douceurer hos saadan en inficeret Mademoisselle, i hendes paa 24 Timer endog ofte ilde tilreede Horeleye; da saadan et ungt Menneske hos sin Elskerinde kunde nyde god Tractement for en tiende Deel af medgaaende Penge, og da hele Natten i Roe og med Fornøvelse sove hos sin Elskerinde i en som oftest ubesmittet Leye, og nyde næsten alle de Fordeele, som endog de best parrede Ægtefolk nyde i deres første og altid bestandige Kierligheds Heede, Ja, hvor mangen et velsignet Barn kom da for lyset, som enten strax efter Fødselen blev en Borger i Guds Rige, eller efter Børne-Aarenes Forløb en nyttig Borger i Naturens Rige; da derimod mange 1000 Skabninger tilintetgjøres formedelst disse forgiftige hver Mands Horer? Har da ikke enhver, begavet med mindste Indsigt i et Lands Lyksalighed, Aarsag at priise vores for værende og nu til denne Tid Regierings viise og dybe Indsigt, i Hensigt til den Forordning, saadanne nu beskrevne Foreeninger uden Ægteskab angaaende?

21

Herved, saavelsom andre Regieringens store Velgierninger, saasom Kassen & c. saa mange uskydige Siele for Eftertiden bliver, og endnu meere, ved saadan forhen meldte Ordens Iværksettelse, kunde frelses fra Undergang eller Tilintetgjørelse. Da fandt de Omkostninger, som nu ved Regieringens store Naade skal anvendes til veneriske Sygdommes Afhielpelse, for eengang Sted; og disse Omkostninger, saavelsom Bygningen og Indretningerne, bleve da for Eftertiden saadanne ligesom af Støvet opvakte Børn, og deres Mødre, i Alderdommen til Nytte. Men saasart denne store Hoved-Forandring med disse for værende Tid ved dette Haandværk befundne Fruentimmers og deres Tilhængeres Hæftelse (da Planen dertil synes af liden Vanskelighed, og ligesaa lidet at iværksette og fuldføre) var bragt i god og fuldkommen Orden, burde Fruentimmernes Etravagance i Løbsagtighed (NB. jeg kalder her Løbsagtighed deres umættelige, naturlige, dog selv optændte Begierlighed efter Forandring, eller og saadan antagen Massqve for deres Fordeels Skyld) for Eftertiden exemplariter afstraffes med Spindehuset; da det burde være en Hovedlov, at saadan en Elskerinde, som til Nødtørftighed, efter Formue, blev underholdt af sin Elskere, og stedse af ham Indskud betalt til Hielp-

22

Kassen, som maatte til den bestemte Alder, naar hun enten blev forladt, eller anderledes forandret i sine Tanker til at afstaae fra saadan Foreening, række hende Haanden, om hun da blev overbeviist af sin Elskere, at hun tog imod Visiter og jevnlige Besøgelser i hans Fraværelse af andre, uden Pardon at straffes, som et slet og liderligt Fruentimmer, med Spindehuset? Hvor skulde man faae at see en stor Forandring, saavel i Henseende til Folke-Formeerelsen, som og denne Forandring vilde ey lidet continuere til Stadens almindelige Flor, og det i mange Henseende: Og ønsker baade jeg og enhver sand Patriot Frugterne af saadan Uordens Standsning, formedelst Planens Approbation og Ordre til dens Iværsettelse, i Hensigt til Guds Kirkes og Rigets, saavelsom Stadens og Landets Velgaaende og Opbyggelse. Thi naar alting, ungefær som meldt, blev begyndt med disse vore for nærværende Tid Contusse-Skrupper og øvrige Piosker, Horen-Brouteurer og Ruffersker, og ingen Pardon, Klynken, Klagen eller Undskyldninger, enten formedelst en krum Haand eller af anden Aarsag fandt Sted; saa flyde det af sig selv, at vil to unge Mennesker indgaae nogen Slags Foreening, maae de rette sig efter Lovene, som forbyder, under Tugthus-Straf

23

ved Politiemesterens Kiendelse, noget Fruentimmer at være impliceret med flere Mands-Personer end hendes Elskere; og ey engang at have den Tilladelse, som en Ægtekone, i hendes Liebhaberes Fraværelse at tage imod nogen Besøg. Hvorvel var ikke Staden, Elskere og Elskerinder tient hermed! ja, hvilken god Forandring vilde endog ikke det foraarsage! Mit Forslag er oprigtig. Fornuftige dømmes og give deres Betænkning, om den er nyttig, og da gjøre vores viise Regiering

det mueligt; saa udrette vi alle store Ting til Guds Ære og Landets Vel.

Fornøyet Liv!

En Pioske fik sin Løn. Men Tidsfordriv:

En Datter og en Søn Nu avles kan med Lyst,

Til Republiqvens Gavn! Thi Elskerindens Bryst Kun pikker i eens Favn.

[24](#)